

Skarga wniesiona w dniu 7 grudnia 2005 r. — Artegodan przeciwko Komisji

(Sprawa T-429/05)

(2006/C 48/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Artegodan GmbH (Lüchow, Niemcy) [Przedstawiciel: U. Doepner, adwokat]

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od pozwanej wypłaty na rzecz skarżącej kwoty 1.430.821,36 euro wraz z odsetkami w wysokości 8 % płatnymi począwszy od dnia wydania wyroku do dnia zapłaty całej sumy;
- ustalenie, iż pozwana jest zobowiązana do pokrycia wszelkich szkód mogących powstać w przyszłości w związku z działaniami marketingowymi niezbędnymi dla przywrócenia Tenuate retard pozycji rynkowej, jaką lek ten posiadał przed cofnięciem przez pozwaną pozwolenia na dopuszczenie go do obrotu;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, działając na podstawie art. 288 akapit drugi oraz art. 235 WE, domaga się odszkodowania oraz ustalenia, iż pozwana będzie zobowiązana do pokrycia wszelkich szkód mogących powstać w przyszłości w związku z działaniami marketingowymi.

Należy wskazać, iż skarżącej przysługuje pozwolenie na dopuszczenie do obrotu zawierającego amfepramon leku Tenuate retard. Pozwana, działając na podstawie art. 15a dyrektywy 75/319/EWG⁽¹⁾, wydała decyzję o cofnięciu pozwolenia na dopuszczenie do obrotu leków zawierających amfepramon C (2000) 453. Właściwe władze niemieckie w drodze decyzji z dnia 11 kwietnia 2000 r. wykonały postanowienia decyzji Komisji. Sąd Pierwszej Instancji w wyroku z dnia 26 listopada 2002 r. w sprawach połączonych T-74/00, T-76/00, od T-83/00 do T-85/00, T-132/00, T-137/00 i T-141/00 stwierdził nieważność decyzji Komisji C (2000) 453. Złożone przez Komisję odwołanie od tego wyroku zostało oddalone przez Trybunał Sprawiedliwości (sprawa C-39/03 P).

Skarżąca w uzasadnieniu skargi wskazuje, iż pozwana, wydając decyzję C (2000) 453, działała bezprawnie i tym samym naruszyła przepisy dotyczące ochrony praw skarżącej. Podnosi ona, iż naruszono jej prawo podmiotowe do prowadzenia działalności gospodarczej (prawo przedsiębiorczości oraz prawo własności). Ponadto pozwana naruszyła także art. 11 dyrektywy 65/65/EWG⁽²⁾. Skarżąca utrzymuje także, że Komisja naruszyła zasadę proporcjonalności oraz zasadę dobrej administracji.

Skarżąca twierdzi, iż poniosła szkodę na skutek wydania przez Komisję ww. decyzji oraz jej wykonania. Jej zdaniem przywołane powyżej naruszenie prawa uzasadnia odpowiedzialność pozwanej za szkodę.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/319/EWG z dnia 20 maja 1975 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do leków gotowych.

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 65/65/EWG z dnia 26 stycznia 1965 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych lub działań administracyjnych odnoszących się do leków gotowych.

Skarga wniesiona w dniu 5 grudnia 2005 r. — Cerafogli i Poloni przeciwko EBC

(Sprawa T-431/05)

(2006/C 48/75)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Maria Concetta Cerafogli (Frankfurt nad Menem, Niemcy) i Paolo Poloni (Frankfurt nad Menem, Niemcy) [Przedstawiciele: G. Vandersanden i L. Levi, avocats]

Strona pozwana: Europejski Bank Centralny

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności odcinków wypłaty wynagrodzenia skarżących z lutego 2005 r. w zmienionej wersji z maja 2005 r. i uchylenie pisma EBC z dnia 15 lutego 2005 r.;